

Så vores opfordring skal være, at man ser det hele i en samlet pakke, gerne sådan at man tager de midler, der er sat af i det her lovforslag, og giver dem direkte til kunstnerne, f.eks. ved at forhøje biblioteksafgiften. Det ville være meget mere direkte. Det ville være meget mere synligt. Og så kunne man for min skyld også tage de 3,3 mio. kr., der er sat af til systemtilretninger i det her lovforslag, og give dem til kunstnerne og lade dem komme kunstnerne til gode frem for sådan en tilretning på skatteområdet, der i virkeligheden lidt er en glidebane og i virkeligheden er noget rod.

Så vores opfordring skal være at støtte intentionen, men tage det her lovforslag af bordet og give pengene direkte til kunstnerne. Det synes vi ville være en aldeles glimrende idé.

Kl. 17.20

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Der er lige et spørgsmål, kan jeg se. Det kommer i sidste øjeblik, men bedre sent end aldrig. Hr. Kim Andersen.

(Kort bemærkning).

Kim Andersen (V):

Jamen sig mig – jeg kan næsten ikke tro mine egne ører – er det, jeg hører her fra den socialdemokratiske ordfører, at Socialdemokratiet ikke vil støtte det forslag her, at man ikke vil komme kunstnere og forfattere i møde med nogle mere sikre økonomiske rammevilkår? Er det virkelig det, som ordføreren står og siger her i Folketingssalen, nemlig at Socialdemokratiet ikke vil hjælpe kunstnere og forfattere i det her land med nogle rimeligere økonomiske rammevilkår? Det parti, som gennem årtier har slået sig til ridder på at være kunstens og kulturens førende parlamentariske parti med tætte relationer og politikudvikling, står det her og siger, at et fremkommeligt forslag fra VK-regeringen om at forbedre kunstens og kulturens økonomiske vilkår skal tages af bordet og man ikke vil støtte det? Er det det, jeg hører? Er det et samlet Socialdemokrati, der kan stå bag sådan en melding?

(Kort bemærkning).

John Dyrby Paulsen (S):

Jeg er glad for, at ordføreren ikke altid tror sine egne ører, for det var faktisk lige nøjagtigt det modsatte, jeg sagde. Jeg siger faktisk, at det her er show off, det er ikke nok. Der skal meget mere til. Vi ønsker at støtte de danske kunstnere

på en meget mere effektiv, meget mere ordentlig og mere gennemgribende måde. Og vi synes egentlig ikke, at det her lovforslag gør den store forskel. Tag dog pengene og giv dem direkte gennem bibliotekspengene. Det kunne man jo lige så godt.

Så det er ikke et spørgsmål om intentionen i det her, det er mere et spørgsmål om, hvordan man gør det. Så vi er overhovedet ikke imod, at man støtter kunstnerne. Vi er heller ikke imod, at man støtter kunstnerne med de penge, der er lagt til i forslaget her. Man må også hjertens gerne, som jeg sagde, tage de 3,3 mio. kr., man vil bruge på systemændringer i det her forslag, og give dem til kunstnerne, og man må også tage mere. Det her er bare ikke måden at gøre det på. Så vi er ikke uenige om intentionen, vi er heller ikke uenige om, at man skal støtte kunstnerne – man behøver bare ikke gøre det på den her måde.

(Kort bemærkning).

Kim Andersen (V):

Nu er der jo i denne regerings tid givet flere midler til kunsten og kulturen end nogen sinde tidligere, også mange flere penge, end da Socialdemokratiet indgik i regeringer. Nu har det jo nærmest været kendetegnende for det her land, at man har haft socialdemokratiske kulturministre eller skatteministre gennem årtier, og der har man altså ikke formået at skabe de økonomiske rammer for kunsten og kulturen, som denne regering har kunnet. Og vi har heller ikke set, at man har kunnet forbedre rammevilkårene på en måde, som det her lovforslag er udtryk for.

Er det alene bittersurhed, der gør, at Socialdemokraterne afviser det her forslag? Er det, fordi man ikke selv har kunnet finde ud af at fremsætte det, at man er imod det? Er det virkelig Socialdemokratiet, der er kommet dertil, at det er alt eller intet? Hvis man ikke kan få et eller andet abstrakt beløb, som man ikke engang sætter tal på her, så vil man ikke være med til forbedringer, der af pragmatisk vej forbedrer vilkårene for kunsten og kulturen her i landet? Det må jeg sige, det er virkelig et stilskifte i den socialdemokratiske kulturpolitik. Men det måtte jo også komme på et tidspunkt.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Jeg må sige til hr. Kim Andersen, at selv om man er ivrig, er man nødt til bare sådan nogenlunde at overholde taletiderne. Så er det ordføreren.